

Det er ikke sådan med den offside

Mange læsere har været forbi for at spørge ind til den mulige offside-situation i Champions League-finalen, der førte til annullering af en Benzema-scoring efter flere minutters VAR-check. Det kan jeg godt forstå, for det er en ekstremt kompliceret sag. Man kan sige, at VAR-checket tager lang tid, men der er også mange ting og faser i situationen at checke, og vi skulle jo nødig have afgjort en finale på en fejl. Det er helt givet, at der har været sved på panden i VAR-vognen, for det er vel det maksimale pres at være under og ikke en situation, som nogen havde ønsket sig. Men igen: tiden er underordnet, selv om det kan være irriterende - bare man når frem til det rigtige på bundlinjen.

Men lad os tage det step for step. Første spørgsmål er, om Benzema er offside allerede ved den første fremspilning i højre side. Den ser mistænkelig ud, men efter nærmere granskning holder han sig akkurat på den rigtige side, selv om det ikke handler om mange centimeter.

I anden fase er bolden kommet lidt tilbage på banen, hvor vi har Valverde (RM) og Konaté og Fabinho i hidsig kamp om bolden. Fra deres flipperspil lander bolden hos Benzema, som sparker den i mål, men det er så fase tre. Det tager mange vinkler at konstatere, at Valverde faktisk er marginalt først på bolden, og dermed er der stadig en potentiel offside på Benzema. Men nu kommer bolden jo via hele to Liverpool-spillere, og det fører os ind i noget af det allersværeste ved offside-reglen. Kommer bolden fra en modspiller, skal man som dommer stille sig selv to spørgsmål: 'Var det en tilfældig berøring?' og 'Var det en redning?'. (Og en redning er noget, der foregår tæt på mål.) Hvis man kan sige ja til én af de to, står offsidens stadig som en mulighed. Hvis der derimod er tale om, at forsvareren ved en bevidst handling forsøger at klare bolden eller tilsvarende, er en eventuel offside ophævet.

Valverde er først på bolden, men Konaté er allerede gået ned og foretager sig ikke noget aktivt, men bliver ramt. Herefter rikochetter bolden hen til Fabinho. Han har allerede sat sit forsøg på tackling ind, før Valverde rører bolden, så han er der allerede - dermed bliver det i næste omgang også en tilfældig berøring, da bolden fra hans knæ ryger videre til Benzema. Med andre ord to gange tilfældige berøringer, så offsidens er stadig en mulighed.

Det sidste er så, om Benzema overhovedet er i offside-position. Det kræver også en del vinkler at få fastslået det, men som man kunne se på stregerne på skærmen, er han det akkurat denne gang - igen med en meget lille margin. Og derfor lander man i offside. Men vi er afgjort i grænseområdet her, og her bliver tingene op til dommerens skøn. Jeg havde selv fornøjelsen af at se kampen på storskærm i en krostue på Orø af alle steder (en tiltrængt weekend væk), og jeg havde selvfølgelig en mening, mens VAR knoklede, og jeg håbede bare, at de nåede frem til det samme resultat. Det gjorde de så også, også med mange flere vinkler til rådighed, - men det er helt sikkert en situation, som kommer til at dukke op på diverse kurser.

En læser mener, at FIFA og VAR må se at få defineret, hvad en forsvarsaktion egentlig er. Men det tror jeg ikke, at han skal gøre sig noget større håb om. Fodboldloven er en rammelov, hvor der er sat nogle principper ned (i dette tilfælde tilfældig berøring og redning), og så er det ellers op til dommeren at skønne inden for den ramme, ligesom han skal skønne i hundrede andre tilfælde i løbet af en kamp. Det kan simpelthen ikke skæres mere ud i pap. Men selvfølgelig har man på kurser videoklip til at illustrere, hvor man gerne vil have linjen til at ligge henne. I sidste ende er det dog altid dommeren, der skønner. De tre vigtigste ord i

fodboldloven er fremdeles 'efter dommerens skøn'. Det kan ikke sættes på formel – og det er nok meget godt.

I det hele taget var det jo en kamp, som der ikke går tolv på dusinet af. Lad os glemme de 36 minutters udsættelse (den var kromanden glad for) og de uværdige scener udenfor. Der er vist efterfølgende lagt op til den helt store mudderkastning og kø ved håndvasken. Men alt andet lige er det perfekt, at man ikke tager nogen chancer, men tager udsættelsen. Nogle af os er gamle nok til at huske både Hillsborough og Heysel.

Men der var også lidt forvirring omkring, hvem Liverpool egentlig havde tænkt sig at starte inde med. Man startede med Thiago, men så blev han tilsyneladende skiftet med Keita. Hvorefter det alligevel var Thiago, der startede inde efter en grundig opvarmning. Reglerne er sådan skruet sammen, at når først holdopstillingerne er afleveret (og det bliver de 75 minutter før kampstart), kan man selvfølgelig skifte en af de første elleve, hvis der sker skader under opvarmningen. Så rykker én af reserverne op – men den, som har fået forfald, må ikke engang sidde på bænken. Derfor undrede jeg mig lige så meget som kommentatorerne, da Thiago pludselig varmede op igen. Men det må åbenbart være lykkedes Liverpool at få trukket 'udskiftningen' tilbage – så måske har de 36 minutters udsættelse alligevel gjort noget godt. Vi kender ikke den fulde forklaring – og gad vide, om vi nogensinde får den i alle detaljer – men lige nu synes det for mig den eneste logiske mulighed.

Ellers har vi været forskånet for den store panik i de seneste runder herhjemme. Til gengæld går det jo nu løs med Nations League og U/21 – og i midten af juni går det løs med 242 kvalifikationskampe til diverse UEFA-turneringer. Det er efterhånden en stor maskine at holde kørende. Så mon ikke denne hektiske sommer (som jo ikke er blevet mindre hektisk af, at der kommer et vinter-VM i Qatar forbi og smadrer kalenderen i en måned) skulle kunne give nogle gode situationer. Jeg har selv fornøjelsen af to kampe de næste 14 dage, og det kan sagtens blive en hed sommer, for mange af mine kolleger (og jeg selv) har jo også lidt ferieplaner

Et andet tema, som synes at berøre en del læsere, er spørgsmålet om, hvor et indkast skal tages. En enkelt mener ligefrem, at der regelmæssigt snydes 10-15 meter. Nu fremmer overdrevelse som bekendt forståelsen, men det er godt nok mange meter (sammenlign med forsvarsmuren på 9,15 meter), og det nægter jeg simpelthen at tro på. I hvert fald ikke i de kampe, som jeg ser.

Men principielt skal et indkast tages dér, hvor bolden gik ud. Og bolden skal principielt også have retning på højde med det sted, hvor den gik ud. Det betyder, at alle indkast burde tages vinkelret ind på banen på det eksakte sted. Og det sker jo så godt som aldrig, med forbehold for de 'lange indkast'. Så nu skal vi ned i bagatelgrænsen igen. Dommeren skal undlade at fløjte for bagatelagtige eller tvivlsomme forseelser, for ellers fik vi aldrig nogen fodboldkamp med et minimum af flydende spil.

I det, som man kunne kalde neutral zone, vil man derfor ofte tolerere nogle få meters afvigelse (og nej, jeg kommer heller ikke til at prøve at definere 'få meter'.. Kommer vi tæt på straffesparksfelterne - og så er det ligegyldigt, om indkastet er til angriberne eller forsvarerne - bliver snoren kortere, uden at man stadig vil forlange, at indkastet skal tages på nøjagtig den græstørv, hvor bolden gik ud.

Dette skrives på årets kalendermæssigt første sommerdag – og så må man abstrahere fra tordenbygerne og de gevaldige byger, der kommer forbi. Det lykkedes dog at få afgivet stemme i nogenlunde tørvejr.